

af forsikringen omfattet ulykkestilfælde, indtræder vedkommende forsikringsselskab i det omfang, i hvilket det i medfør af denne lov har betalt eller er pligtig at betale erstatning til den tilskadekomne eller hans efterladte, i disses ret mod den erstatningspligtige.““

for ulykkesforsikring meddeler tilladelse dertil. Efter § 4, stk. 2, kan den, der har modtaget ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, ikke rejse erstatningskrav mod skadevolderen, medmindre direktoratet skønner, at skadelidte „med føje“ kan rejse sag, og giver ham skriftlig meddelelse herom.

Udvalget har af principielle grunde fundet det mindre rimeligt, at en tilskadekomnes eller hans efterladtes adgang til at rejse erstatningssag mod arbejdsgiveren eller en tredjemand eller deres adgang til at påberåbe sig lovens bestemmelser i tilfælde, hvor erstatningssag tidligere er rejst, skal være afhængig af en særlig tilladelse fra en administrativ myndighed. Man foreslår derfor, at bestemmelserne om tilladelse til sagsanlæg i lovens § 4, stk. 2, og de dermed sammenhørende tilladelser i § 4, stk. 1, udgår. Da skadelidte ikke skal kunne få det samme tab erstattet både af skadevolderen og forsikringsselskabet, bestemmes det, at selskabet indtræder i tilskadekomnes ret mod skadevolderen for så vidt angår de ydelser, som selskabet har ydet eller skal yde i henhold til loven. Overstiger erstatningen dette beløb, tilfalder forskellen skadelidte.

Også efter de nugældende bestemmelser har selskaberne adgang til regres hos skadevolderen, men regresadgangen har hidtil kunnet reguleres gennem ulykkesforsikringsdirektoratets administration af tilladelserne til sagsanlæg. Efter ændringsforslaget bliver adgangen for skadelidte — og dermed selskabet — til at søge skadevolderen helt fri, hvilket efter udvalgets mening bør give anledning til overvejelser om lempelse af skadevolderens ansvar i særlige tilfælde efter lignende principper, som i henhold til forsikringsaftalelovens § 25 finder anvendelse inden for den private forsikring. Lempelse vil navnlig være rimelig, hvor arbejdsgiveren er blevet erstatningsansvarlig på grund af egen ringe fejl eller fejl fra nogen, for hvem han hæfter.

Det er udvalget bekendt, at spørgsmålet om revision af forsikringsaftalelovens § 25 er taget op til behandling i justitsministeriet efter en nylig afgivet betænkning på grundlag af fællesnordiske forhandlinger, og udvalget forudsætter, at spørgsmålet om regu-